

Rolnummer 375
Arrest nr. 23/93 van 11 maart 1993

A R R E S T

In zake : het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van artikel 20 van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en de werving van magistraten, ingesteld door F. Van Volsem.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit voorzitter F. Debaedts en wnd. voorzitter M. Melchior, en de rechters L. De Grève, L.P. Suetens, L. François, P. Martens en Y. de Wasseige, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter F. Debaedts,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*   *   *

I. *Onderwerp van het beroep*

Bij verzoekschrift van 23 januari 1992, aan het Hof toegezonden bij ter post aangetekende brief van dezelfde datum en ter griffie ontvangen op 24 januari 1992, wordt beroep tot vernietiging ingesteld van de woorden « bij de balie een stage van ten minste één jaar doorgemaakt hebben en » in artikel 259*quater*, § 1, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, zoals ingevoegd door artikel 20 van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en de werving van magistraten (*Belgisch Staatsblad*, 26 juli 1991), door Filip Van Volsem, ambtenaar, wonende te Lendelede, Ingelmunstersestraat 14.

II. *Rechtspleging*

Bij beschikking van 24 januari 1992 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangezien conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was tot toepassing van de artikelen 71 en 72 van de organieke wet.

Er is kennis gegeven van het beroep conform artikel 76, § 4, van de organieke wet bij ter post aangetekende brieven van 7 februari 1992.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 11 februari 1992.

De Ministerraad heeft een memorie ingediend bij ter post aangetekende brief van 26 maart 1992.

Van die memorie is kennisgegeven conform artikel 89 van de organieke wet bij ter post aangetekende brief van 18 mei 1992.

Verzoeker heeft een memorie van antwoord ingediend bij ter post aangetekende brief van 4 juni 1992.

Bij beschikkingen van 18 juni 1992 en 7 januari 1993 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot respectievelijk 23 januari 1993 en 23 juli 1993.

Bij beslissing van 15 september 1992 heeft het Hof de zetel aangevuld met rechter Y. de Wasseige, gelet op de toetreding tot het emeritaat van voorzitter I. Pétry.

Bij beschikkingen van 19 januari 1993 heeft voorzitter F. Debaedts de zetel aangevuld met rechter L.P. Suetens, gelet op de nakende toetreding tot het emeritaat van voorzitter J. Delva, en met rechter L. François, gelet op de nakende toetreding tot het emeritaat van voorzitter D. André.

Bij beschikking van 19 januari 1993 heeft het Hof beslist dat de zaak in gereedheid is en de dag van de terechtzitting bepaald op 25 februari 1993.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen evenals aan de advocaat van de Ministerraad bij ter post aangetekende brieven van 19 januari 1993.

Op de terechtzitting van 25 februari 1993 :

- zijn verschenen :

. verzoeker F. Van Volsem, in persoon;

. Mr. V. Bonneville, *loco* Mr. D. Lagasse, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad, Wetstraat 16, 1000 Brussel;

- hebben de rechters-verslaggevers L. De Grève en Y. de Wasseige verslag uitgebracht;

- zijn verzoeker en Mr. V. Bonneville gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *Onderwerp van de bestreden bepaling*

Het volledige eerste lid van artikel 259^{quater}, § 1, dat deel uitmaakt van afdeling 3 « Gerechtelijke stage » van hoofdstuk *Vbis* « Wervingscollege der magistraten, adviescomités en gerechtelijke stage » van het Gerechtelijk Wetboek, luidt als volgt :

« De Minister van Justitie maakt jaarlijks, per taalrol, het aantal plaatsen van stagiair bekend. Hij benoemt in de door hem aangewezen gerechtelijke arrondissementen tot het ambt van gerechtelijk stagiair bij een parket van de rechtbank van eerste aanleg, bij een arbeidsauditoraat of een militair auditoraat, de kandidaten die bij de balie een stage van ten minste één jaar doorgemaakt hebben en geslaagd zijn voor een vergelijkend toelatingsexamen voor de gerechtelijke stage dat jaarlijks voor iedere taalrol wordt georganiseerd. »

IV. *In rechte*

Over het belang van de verzoeker

1.A.1. De verzoeker is licentiaat in de rechten. Hij werkt sinds 1 juli 1986 in overheidsdienst : eerst als commissaris derde klasse bij het Bestuur van het Hoog Comité van Toezicht (Diensten van de Eerste Minister), vervolgens als adjunct-controleur bij het Ministerie van Financiën (Administratie der Directe Belastingen), momenteel als attaché bij het secretariaat van een parlementaire assemblée.

Volgens verzoeker heeft hij ontegensprekelijk belang bij de vernietiging van de voorwaarde dat de Minister van Justitie slechts die geslaagden voor het vergelijkend toelatingsexamen voor de gerechtelijke stage tot gerechtelijk stagiair kan benoemen, die bij de balie een stage van ten minste één jaar hebben doorgemaakt.

De verzoeker voldoet niet aan die - zijn inziens discriminerende - voorwaarde, zodat hij, indien hij tot gerechtelijk stagiair wil worden benoemd hetzij vóór, hetzij na het slagen voor het vergelijkend wervingsexamen voor de gerechtelijke stage, nog een stage van ten minste één jaar bij de balie dient door te maken.

Volgens de verzoeker wordt hij aldus rechtstreeks en ongunstig in zijn situatie geraakt.

1.A.2. De Ministerraad betwist het belang van de verzoeker niet.

1.B. De verzoeker, die licentiaat in de rechten is en geen balie-ervaring heeft, zou rechtstreeks en ongunstig in zijn situatie kunnen worden geraakt door een bepaling die voorschrijft dat om tot gerechtelijk stagiair te worden benoemd, de kandidaten, benevens het slagen voor een vergelijkend toegangsexamen voor de gerechtelijke stage, een stage bij de balie van ten minste één jaar moeten hebben doorgemaakt.

De verzoeker doet bijgevolg van het rechtens vereiste belang blijken.

Over de grond van de zaak

2.A.1. De verzoekende partij voert twee middelen aan.

Het eerste middel is gegrond op een schending van de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet.

De verzoeker betwist het pertinent karakter van het onderscheidingscriterium - één jaar stage bij de balie - en de efficiëntie van de gekozen middelen. Volgens hem zou er geen redelijk en logisch verband bestaan met het nagestreefde doel, met name het nastreven van een degelijke en gedepolitiseerde magistratuur.

Hij wijst er eerst op dat reeds tijdens de parlementaire besprekingen van de bestreden wetsbepaling is gesteld dat men zich op een loopbaan in de magistratuur op andere wijzen kan voorbereiden dan door middel van een stage bij de balie.

Niets waarborgt volgens hem dat een jaar balie-ervaring daadwerkelijk ook een betere voorbereiding betekent voor de gerechtelijke stage. Weliswaar wordt de advocaat-stagiair ertoe verplicht een aantal door de Orde van Advocaten georganiseerde lessen te volgen, doch ook andere juristen (bijvoorbeeld in overheidsdienst) moeten zich verder bekwamen en komen door hun ambt of bediening evenzeer en zo niet meer in aanraking met de gerechtelijke wereld. Een aantal advocaat-stagiairs besteedt - zeker tijdens het eerste baliejaar - slechts een gering gedeelte van hun tijd aan het eigenlijke baliewerk en verrichten andere werkzaamheden, bijvoorbeeld in het onderwijs, die met de balie niets uit te staan hebben. Het louter op de lijst van de advocaten-stagiairs ingeschreven zijn biedt geen enkele zekerheid dat de betrokkenen ook daadwerkelijk in contact komen met de gerechtelijke wereld en beter op een loopbaan in de magistratuur zullen zijn voorbereid. Volgens de verzoeker kan dan ook terecht worden gesteld dat juristen, niet-advocaten, vaak evenveel - of soms nog meer - nuttige juridische ervaring hebben opgedaan om een gerechtelijke carrière aan te vatten.

De voorwaarde van een jaar balie-ervaring lijkt volgens de verzoeker ook moeilijk te rijmen met het principe van de gerechtelijke stage zelf. Er wordt een drie jaar durende stage georganiseerd, die vooral wordt gekenmerkt door een praktische opleiding. De Regering beklemtoonde in de memorie van toelichting dat met de gerechtelijke stage een mogelijkheid wordt geboden een grondige opleiding te volgen, zulks niet alleen bij een parket of een auditoraat, maar tevens bij een rechtbank. Op die wijze wordt de efficiënte toegang tot functies in het Openbaar Ministerie of in de zittende magistratuur rechtstreeks bevorderd. De verzoeker is van oordeel dat die praktische opleiding de noodzaak van de voorwaarde van één jaar voorafgaande balie-ervaring ontkracht en de overbodigheid van het gehanteerde criterium aantoonst.

De verzoeker betoogt vervolgens dat de wetgever zelf niet consequent lijkt te zijn met het door hem gehanteerde criterium. Immers, voor benoemingen op basis van het slagen voor het examen inzake de beroepsbekwaamheid bestaat er wel een gelijkstelling tussen de balie-ervaring en de ervaring behaald in andere juridische functies. Voor die benoemingen wordt de balie als gelijkwaardig beschouwd met andere juridische

functies. Het is dus mogelijk, aldus de verzoeker, om na geslaagd te zijn voor het examen inzake beroepsbekwaamheid, rechter of substituut te worden, zonder balie-ervaring te hebben.

Tenslotte stelt de verzoeker dat door het voorschrijven van een jaar balie-ervaring licentiaten in de rechten die niet hebben geopteerd voor de balie, maar voor andere wegen in het beroepsleven, worden uitgesloten van de eerste toegangsmogelijkheid tot de magistratuur, met name de gerechtelijke stage. De tijdens de parlementaire besprekingen verkondigde stelling als zou aan de betwiste voorwaarde inzake ervaring pas moeten worden voldaan bij het aanvatten van de gerechtelijke stage, verandert niets aan het discriminerend karakter. Op het ogenblik dat de juristen die geen balie-ervaring hebben, in kennis worden gesteld van het geslaagd zijn voor het vergelijkend examen, zouden zij hun ambt of bediening moeten opgeven om eerst een (nagenoeg onbezoldigde) stage bij de balie aan te vatten, vooraleer zij kunnen worden toegelaten tot de gerechtelijke stage.

2.A.2. De Ministerraad betoogt dat het aangewende criterium wel degelijk pertinent is. Hij wijst erop dat enkel een ervaring aan de balie de kennis meebrengt van de geest van de balie, het begrip van de rol van de gerechtelijke medewerkers en van de rechten van de verdediging, een betere kennis van de rechtsonderhorigen, het begrijpen van de notie van tegenpartij in een rechtsgeding.

Met verwijzing naar de parlementaire voorbereiding van de bestreden bepaling, stelt de Ministerraad dat het vereiste van één jaar balie-ervaring werd opgenomen omdat de behoefte werd gevoeld over een aantal magistraten te kunnen beschikken die zelf de mogelijkheid om te pleiten hebben gehad en aldus die kant van het rechtsleven kennen. Bovendien is ook gewezen op het belang van de door de balie zelf georganiseerde vorming.

In tegenstelling tot wat de verzoeker voorhoudt, laat volgens de Ministerraad niets toe te stellen dat een jaar stage bij de balie niet reëel zou zijn. De Ministerraad verwijst in dit verband naar een aantal verplichtingen waaraan stagiars zijn onderworpen, zoals het volgen van cursussen, het behandelen van *pro deo* zaken, het houden van pleit oefeningen. Voorts bevatten de stagereglementen een hele reeks verplichtingen waaraan de stagiars zich dienen te houden. Het feit dat bepaalde stagiars andere werkzaamheden uitoefenen belet hen niet een daadwerkelijke baliepraktijk te hebben. De Ministerraad merkt in dit verband op dat de uitoefening van andere bezoldigde activiteiten, overeenkomstig het Gerechtelijk Wetboek, door de Orde slechts wordt toegelaten voor zover die verenigbaar zijn met het behoren tot de balie.

De Ministerraad ontkent vervolgens dat een tegenstrijdigheid zou bestaan tussen de voorwaarden die worden gesteld voor de twee toegangsmogelijkheden tot de magistratuur. De wetgever heeft enkel de specificiteit van die twee mogelijkheden in aanmerking genomen.

2.A.3. In zijn memorie van antwoord voert de verzoeker aan dat de specificiteit van de aan de balie opgedane ervaring gedurende één jaar niet volstaat om een onderscheid te maken tussen juristen, naargelang dat zij al dan niet die balie-ervaring hebben.

Hij herhaalt dat het feit gedurende één jaar als advocaat-stagiair te zijn ingeschreven, geen waarborg is voor een betere voorbereiding op de gerechtelijke stage. Zelfs al hebben die stagiars een bijzondere opleiding aan de balie genoten, dan nog is dat volgens de verzoeker geen reden om de toegang tot de gerechtelijke stage uitsluitend aan hen voor te behouden.

Vervolgens wijst de verzoeker op het feit dat in bepaalde gevallen juristen kunnen worden benoemd tot magistraat zonder dat enige balie-ervaring is vereist; dit is onder meer het geval voor de benoeming van bepaalde magistraten bij de Raad van State en van de referendarissen bij het Arbitragehof. Daaruit leidt hij af dat het argument van de specificiteit van de balie-ervaring uiterst relatief is.

Tenslotte stelt de verzoeker dat het niet opgaat onder het mom van de specificiteit van de balie-ervaring een sociaal-financiële drempel voor één van de toegangswegen tot de magistratuur op te werpen.

2.A.4. De verzoekende partij voert een tweede middel aan dat een « sociale discriminatie » inroept.

Door alleen juristen met balie-ervaring toe te laten tot de eerste toegangsweg tot de magistratuur wordt, volgens de verzoeker, impliciet maar zeker een sociale discriminatie in het leven geroepen. Het financiële aspect is een traditioneel kernprobleem bij de baliestage, gelet op de onvoldoende bezoldiging, zodat vele juristen, niettegenstaande hun belangstelling, het beroep van advocaat niet aanvatten wegens de financiële drempels. Door te eisen dat alleen juristen met ten minste één jaar balie-ervaring tot de gerechtelijke stage kunnen worden

toegelaten, wordt de feitelijk bestaande discriminatie, volgens de verzoeker, gelegaliseerd. Hij besluit dat juristen die om sociaal-financiële redenen in de onmogelijkheid verkeerden het advocatenberoep uit te oefenen, in de praktijk door de wet de toegang tot de gerechtelijke stage wordt ontzegd.

2.A.5. Volgens de Ministerraad is het onjuist te beweren dat de stage aan de balie nagenoeg onbezoldigd zou zijn. Hij wijst erop dat door een aantal balies reglementen zijn vastgesteld waar in een degelijke bezoldiging van de stagiairs wordt voorzien. Bovendien worden de voor *pro deo* zaken aangestelde stagiairs thans vergoed.

Indien de redenering van de verzoeker zou worden gevolgd, zou, aldus de Ministerraad, elke specialisatie die bijkomende stages vergt, bij gebreke van een voldoende bezoldiging, als discriminerend moeten worden aangemerkt.

2.B.1. Blijkens de parlementaire voorbereiding beoogt de wet van 18 juli 1991 « (...) de toegang tot de magistratuur objectief te laten verlopen en de opleiding van magistraten te verbeteren » (*Gedr. St.*, Senaat, 1989-1990, nr. 974-2, blz. 5).

De wet voorziet daartoe in twee toegangswegen tot de magistratuur : de eerste staat open voor degenen die zich vanaf het begin aangetrokken voelen tot een carrière in de magistratuur; zij kunnen deelnemen aan een vergelijkend toelatingsexamen voor de gerechtelijke stage, na afloop waarvan zij tot magistraat kunnen worden benoemd (*Gedr. St.*, Kamer, 1990-1991, nr. 1565/10, blz. 19).

De tweede toegangsweg staat open voor kandidaten met specifieke beroepservaring die dienen te slagen voor een niet-vergelijkend examen inzake de beroepsbekwaamheid (*Ibid.*, blz. 20).

2.B.2. Het huidige beroep heeft betrekking op de eerste toegangsmogelijkheid tot de magistratuur en beoogt de vernietiging van de voorwaarde dat een kandidaat, vooraleer hij tot gerechtelijk stagiair kan worden benoemd, ten minste één jaar stage bij de balie moet hebben doorgemaakt.

Volgens de verzoeker is het gehanteerde criterium niet pertinent ten aanzien van het nagestreefde doel, te weten over een bekwame en gedepolitiseerde magistratuur te beschikken.

2.B.3. De grondwettelijke regels van de gelijkheid en van de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen zou worden ingesteld, voor zover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, met inachtneming van het doel en de gevolgen van de bestreden maatregel en van de aard van de in het geding zijnde

beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat de aangewende middelen redelijkerwijze niet evenredig zijn met het beoogde doel.

2.B.4. In het oorspronkelijk ontwerp van wet dat de wet van 18 juli 1991 is geworden, werd geen voorwaarde gesteld inzake voorafgaande ervaring om tot gerechtelijk stagiair te worden benoemd (*Gedr. St.*, Senaat, 1989-1990, nr. 974-1, blz. 34).

Tijdens de bespreking in de Senaatscommissie werd een aantal amendementen ingediend die ertoe strekten de benoeming tot gerechtelijk stagiair afhankelijk te maken van een voorafgaande stage aan de balie. De volgende argumenten werden daartoe aangevoerd :

- « (...) magistraten zonder de minste ervaring in een advocatenpraktijk, (zullen) moeilijk de rol van medewerkers van het gerecht aanvoelen en begrijpen. Zulks is niet alleen een voordeel voor de advocatuur, maar is ook voor de rechtsonderhorigen en de goede rechtsbedeling van groot belang. » (*Gedr. St.*, Senaat, 1989-1990, nr. 974-2, blz. 169)

- « Een dergelijke ervaring (aan de balie) is onmisbaar om beter kennis te maken met de rechtsonderhorigen en met wat tegenstrevers in een rechtsgeding betekenen. » (*Ibid.*)

- « De praktijk aan de balie is nog altijd de beste voorbereiding tot de magistratuur. Het ware ongewenst en gevaarlijk, het gros van de magistraten te laten bestaan uit mensen die nooit advocaat zijn geweest, geen enkele zaak hebben gepleit, en die kant van het rechtsleven niet kennen, doch die recht van de universiteit in de stage en zo in de magistratuur terechtkomen. » (*Ibid.*)

Bij die gelegenheid stelde de Minister van Justitie dat de Regering heeft «gemeend dat de toegang tot de magistratuur zo breed mogelijk moest worden opengesteld en zulks inzonderheid op grond van sociale overwegingen ». De Minister was van oordeel dat « één jaar balie het maximum is dat kan worden vereist » (*Ibid.*, blz. 171).

Uit de parlementaire bespreking blijkt voorts dat het vereiste van de stage aan de balie geen voorwaarde is voor deelneming aan het vergelijkend toelatingsexamen, maar wel een voorwaarde voor de benoeming tot gerechtelijk stagiair. (*Ibid.*, blz. 172; *Gedr. St.*, Kamer, 1990-1991, nr. 1565/10, blz. 22)

2.B.5. De ervaring aan de balie heeft specifieke kenmerken die men niet aantreft in onverschillig welke ervaring die is opgedaan in andere juridische beroepen. Die specifieke kenmerken houden verband met het feit dat ervaring aan de balie bij uitstek de kennis meebrengt van een aantal realiteiten waarmee ook een magistraat in zijn ambtsuitoefening wordt geconfronteerd, wat hem onder meer een beter inzicht verleent in het verloop van de gerechtelijke procedure en in de rol van de medewerkers van het gerecht, een betere kennis bijbrengt van de rechtsonderhorigen, een beter aanvoelen van het begrip van het tegensprekelijk debat en van het beginsel van de rechten van

de verdediging.

Het staat aan de wetgever te oordelen dat ten aanzien van hen die van geen bijzondere beroepservaring doen blijken om tot de magistratuur toe te treden, die specifieke kenmerken doorslaggevend zijn voor de toelating tot de gerechtelijke stage.

2.B.6. De opwerping van de verzoeker dat de loutere inschrijving op de lijst van de advocaten-stagiairs geen enkele zekerheid biedt dat de stage ook daadwerkelijk wordt volbracht, kan niet worden aanvaard, aangezien de rechter die de grondwettigheid van wettelijke normen dient te beoordelen, geen rekening kan houden met de omstandigheid dat de bij de wet en de reglementen voorgeschreven verplichtingen niet effectief zouden worden nagekomen.

2.B.7. De overweging dat tijdens de gerechtelijke stage in een praktische opleiding voor kandidaat-magistraten wordt voorzien doet geen afbreuk aan de pertinentie van de voorwaarde om over voorafgaande balie-ervaring te beschikken. Immers, de wetgever kon redelijkerwijze van oordeel zijn dat, gelet op de specificiteit van de ervaring aan de balie, die ervaring noodzakelijk is, zelfs indien naderhand een grondige opleiding in het kader van de gerechtelijke stage moet worden doorgemaakt.

2.B.8. Uit de omstandigheid dat voor benoemingen van magistraten ingevolge het slagen voor het niet-vergelijkend examen inzake de beroepsbekwaamheid niet noodzakelijk voorafgaande ervaring bij de balie is vereist, kan niet worden afgeleid dat de voorwaarde die die ervaring wel oplegt aan kandidaten die tot magistraat kunnen worden benoemd op basis van de gerechtelijke stage, waartoe een vergelijkend examen toegang geeft, niet pertinent zou zijn.

Immers, voormelde twee toegangswegen tot de magistratuur zijn, wat het vereiste van een voorafgaande balie-ervaring betreft, niet vergelijkbaar, gelet op het verschillend doel dat de wetgever voor ogen stond. De toegang tot de magistratuur op basis van het vergelijkend toelatingsexamen voor de gerechtelijke stage staat open voor diegenen die zich van meet af aan tot een loopbaan in de magistratuur aangetrokken voelen. Er wordt enkel vereist dat, behoudens het slagen voor een toelatingsexamen, één jaar stage aan de balie werd gelopen. De toegang tot de magistratuur op basis van het examen inzake beroepsbekwaamheid daarentegen staat open voor kandidaten met de door de wet vereiste ervaring. Indien die kandidaten met een belangrijke be-

roepservaring zouden worden verplicht zich aan de balie in te schrijven, zou het risico bestaan dat de tweede toegang tot de magistratuur louter theoretisch wordt, terwijl de wetgever juist die beroepservaring in aanmerking heeft willen nemen voor benoemingen tot magistraat.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.B.9. De verzoeker voert een tweede middel aan volgens hetwelk de bestreden bepaling een sociale discriminatie uitmaakt doordat juristen die om sociaal-financiële redenen in de onmogelijkheid verkeerden het advocatenberoep aan te vatten in de praktijk de toegang tot de gerechtelijke stage wordt ontzegd.

De in het middel aangevoerde overwegingen zijn niet determinerend, vermits de wetgever redelijkerwijze heeft kunnen oordelen dat een toelatingsvoorwaarde tot een beroep, zoals een vereiste van een diploma of een stage, was ingegeven door de bezorgdheid voor het algemeen belang.

Het tweede middel is niet gegrond.

Om die redenen,

Het Hof

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 11 maart 1993 door voormelde zetel waarin rechter L.P. Suetens, wettig verhinderd, voor onderhavige uitspraak vervangen is door rechter H. Boel.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

F. Debaedts